

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Viktora Kučery a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **H. T. N.**, zast. Mgr. Ing. Janem Klikem, Ph.D., advokátem se sídlem Karlovarská 130, Plzeň, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 10. 6. 2020, č. j. 30 A 8/2019 - 62,

t a k t o :

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností brojí žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti v záhlaví označenému rozsudku Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“), kterým krajský soud zamítl jeho žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 12. 2018, č. j. MV-56114-4/SO-2018. Tímto rozhodnutím žalovaná zamítl stěžovatelovo odvolání a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 12. 3. 2018, č. j. OAM-19465-21/DP-2017, kterým byla zamítnuta jeho žádost o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu, protože stěžovatel neplnil účel pobytu (podnikání) a vykonával nelegální práci.

[2] Společně s kasační stížností podal stěžovatel také návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Odůvodnil jej tím, že by musel na cestu do země původu a případně zpět vynaložit značné náklady. Dále uvedl, že mu musí být umožněno vystupovat osobně v soudním řízení a být v kontaktu se svým zástupcem, očekávat od něho vysvětlení a udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení. V České republice má též silné osobní a ekonomické vztahy. Případné opuštění České republiky by pro něj znamenalo výpadek všech stávajících příjmů a vznik stavu hmotné nouze. V době podání návrhu taktéž byla podle stěžovatele značně omezena možnost vycestování do zahraničí v důsledku epidemie nakažlivého onemocnění a není zřejmé, kdy bude obnoveno letecké spojení mezi evropskými státy a Vietnamskou socialistickou republikou. Odkázal též na postup krajského soudu, který přiznal odkladný účinek podané žalobě.

[3] Žalovaná dle svého vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku neshledala naplnění důvodů dle § 73 odst. 2 s. ř. s., a proto s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasí. Dle žalované nebylo prokázáno, že by situace stěžovatele byla v porovnání s jinými žadateli výjimečná. Navíc mu tvrzená újma nemůže vzniknout v důsledku rozhodnutí o zamítnutí jeho žádosti o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu, která je předmětem soudního přezkumu v nyní projednávané věci, ale teprve v případném řízení o správním vyhoštění. Každý pobyt cizince na území České republiky, nejedná-li se o pobyt trvalý, musí být odůvodněn účelem, a je tak zřejmé, že zákonodárce nepovažoval nedůvodný pobyt cizinců za souladný s veřejným zájmem. Vzhledem k tomu, že stěžovatel neplnil účel pobytu (podnikání) a vykonával

nelegální práci, je zřejmé, že jeho další pobyt na území České republiky je v rozporu s veřejným zájmem.

[4] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (zde stěžovatele) nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Je třeba zdůraznit, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je mimořádným institutem, kterým Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není případně jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[6] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. nejsou naplněny.

[7] Stěžovatel, který přiznání odkladného účinku navrhuje, má povinnost tvrzení a povinnost důkazní, a je tedy na něm, aby konkretizoval a doložil (prokázal), jakou konkrétní újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí krajského soudu, potažmo žalované, znamenaly. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická či bagatelní. Nejvyšší správní soud poukazuje na dispoziční zásadu ovládající řízení o kasační stížnosti i o návrhu na přiznání jejího odkladného účinku – kasační soud není povolán k tomu, aby za stěžovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaný a podepřený konkrétními důkazy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011 - 74).

[8] Stěžovatel ve svém návrhu na přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti uváděl pouze obecná tvrzení, pro něž navíc nelze nalézt dostatečnou oporu ve spisovém materiálu dostupném Nejvyššímu správnímu soudu. Tato tvrzení stěžovatel neuplatnil ve správním řízení a dostatečně je nespécifikoval ani neprokával ani v řízení o žalobě u krajského soudu. Ten sice odkladný účinek žalobě přiznal, ale učinil tak pouze s odkazem na stěžovatelovo právo na spravedlivý proces a výslovně zmínil, že stěžovatelova ostatní obecná tvrzení jsou zcela nepodložená.

[9] Nejvyšší správní soud upozorňuje, že v řízení o kasační stížnosti rozhoduje zpravidla bez jednání (§ 109 odst. 2 s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že stěžovatel ve své kasační stížnosti nenavrhuje provedení důkazů, které lze provést pouze při jednání (§ 77 odst. 1 s. ř. s.), lze očekávat, že tak bude postupováno i v nyní projednávaném případě.

[10] Nejvyšší správní soud se zároveň ztotožňuje se závěry judikovanými v usnesení ze dne 6. 1. 2016, č. j. 2 Azs 271/2015 - 32, z něhož vyplývá, že návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti dle § 107 s. ř. s. ve věci zrušení (či neprodloužení) povolení k pobytu na území České republiky nelze vyhovět, opírá-li se pouze o obecnou argumentaci právem na spravedlivý proces (právo osobně se účastnit řízení, být v úzkém kontaktu se svým zástupcem), aniž by zde byly další, individualizované a závažné okolnosti, které mimořádné vyloučení účinků pravomocného správního rozhodnutí odůvodňují. V tomto smyslu se nedávno vyjádřil i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019 – 38: „*Obecně vyjádřený zájem cizozemského stěžovatele na osobní účasti v řízení o kasační stížnosti či jeho*

pokračování

právo být v kontaktu s advokátem a s tím související ochrana spravedlivého procesu nemohou být samy o sobě bez dalších individuálních okolností důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (§ 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 s. ř. s.).“

[11] Stěžovatel žádné takové individualizované a závazné okolnosti stěžovatel netvrdí dostatečně konkrétně a nijak je neprokazuje. Veškerá tvrzení (narušení osobních a ekonomických vztahů, výpadek všech stávajících příjmů a přerušení leteckého spojení mezi státy Evropské unie a Vietnamskou socialistickou republikou) jsou zcela obecná, nepodložená a jejich pravdivost nelze ověřit ani ze spisu. V návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě navíc stěžovatel uvedl, že ze zisků v České republice obstarává obživu pro svou rodinu, která pobývá ve Vietnamské socialistické republice, a je tak evidentní, že v zemi původu má určité zázemí. Jiné případné důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatel neuvedl.

[12] Nejvyšší správní soud s ohledem na uvedené v případě stěžovatele neshledal naplnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku, proto podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

[13] Nejvyšší správní soud dodává, že usnesení o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím dočasné povahy, proto z něj nelze dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude meritorně rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 – 76).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné

V Brně dne 3. září 2020

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu